

lemmer tilligemed Præsten; det er min Overbevisning, at det er den ligegyldigste Sag af Verden, hvad enten vi sætte 21 Medlemmer i Bestyrelsen og Præsten som det to og tyvende, eller ikke. Jeg finder i det Hele ingen Anledning til at udtale mig om Forslaget, og jeg henstiller ganske, hvad Thinget vil gjøre ved det. Det er mig indlysende i og for sig, at Forslaget er betydningsløst, men at Thinget til Slutningen skulde ville vedtage et betydningsløst Forslag, tror jeg dog ikke. Forslaget er betydningsløst, thi det giver os ikke Andet eller Mere, end hvad vi have i Forveien.

Thorup: Det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, begyndte med at sige, at han ikke vilde udtale sig om nærværende Forslag, men det forekommer mig rigtignok, at Alt, hvad det ærede Medlem sagde, var rettet imod Forslaget. Det ærede Medlem udtalte, at Forslaget i og for sig Tingenting var, saa ubetydeligt var det, og derved mente han, at det udtalte det Samme, som vi nu have. Jeg skal indrømme det ærede Medlem, at han for saa vidt har Ret, som det slutter sig til det Bestaaende; men det ærede Medlem maa undskyld mig, naar jeg mener, at der dog er Noget af det nu Bestaaende, der kan være godt, og det er det nu Bestaaende, som man ved at henlægge flere Midler dertil, vil udvikle. Det ærede Medlem maa dog kunne antage, at Thinget vil gaa med til videre at udville, hvad der er godt (Modsigelse af A. H. Nielsen). At det ærede Medlem ikke betragter det Bestaaende som noget Godt, ved jeg meget vel, men Thinget kan jo have en anden Mening end han (Kofod: Nei). Jeg hører nok, at det ærede Medlem fra Bornholm siger nei, men det kan jo være, at Thinget ved en senere Forhandling kan komme til et andet Resultat, og at endog den ærede Ordfører for det andet Forslag kunde komme os noget i Møde, saa at vi kunne faae noget Godt ud af vort Forslag, derom har jeg dog endnu noget Haab. Der er en Antæ, som stadig har været reist imod „de Fattiges Kasse“, som nu bestaar, og navnlig har det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holsten-Ledreborg) benyttet den, nemlig at disse Kasser nu har bestaaet i 20 Aar og ventet paa, at der skulde komme Midler ind i dem, men forgæves, og at som Følge af, at der Tingenting er i Kassen, have de ikke udrettet noget. Deri kan det ærede Medlem have Ret. De ærede Herrer vide, at i 1856 henlagde man ikke andre Midler til disse Kasser end, hvad der kunde komme ind ved Gaver og igjennem de i Kirkerne opstillede Kirkebøsser, og det ved man jo meget godt, at med disse Midler kunde der ikke være Tale om at udrette noget meget Stort. Denne Tilstand bestod saa indtil Landkommunalloven af 1867 udtom, ja Tilstanden bestod egentlig lidt længere, thi Landkommunalloven af 1867 skulde først træde i Kraft den 1ste Januar 1868,

og den første Statteligning skulde først lignede i December 1868, saa at der først blev Tale om at faae Midler af Kommunekassen i Begyndelsen af 1869. Det ærede Medlem maa i øvrigt undskyld mig, jeg har ogsaa en lille Smule Erfaring (Afbrydelse). Jeg siger blot en lille Smule Erfaring, men jeg tør dog paasta, at denne Kasse har udrettet ikke saa ganske Lidet, ja, jeg kender endog Kommuner, hvor de saa godt som ingen Fattige have paa det offentlige Fattigvæsen (Modsigelse). Jeg kan dog nævne flere, og det have disse Kasser hjulpet til (Afbrydelse). Det ærede Medlem nævner Fattigkommissionens Betænkning, jeg ved ikke om det ærede Medlem sætter stor Pris paa den; thi jeg antager da, at det ærede Medlem havde fulgt os i, hvad vi her have foreslaaet. Jeg beklager, at der er saa mange Medlemmer, der synes at være Modstandere af det Forslag, som jeg har været med til at indbringe. Jeg skal imidlertid tillade mig at fremkomme med en lille historisk Beretning. Jeg veed jo rigtignok, at det ikke er heldigt at fremkomme med, hvad der foresalder i Udvalgene, men jeg skal dog sige, at da jeg ifjor var Medlem af Fattigudvalget, var jeg i den heldige Situation at blive støttet af flere Medlemmer. Der blev indbragt et Forslag af det ærede Medlem for Spandborg Amts 1ste Valgkreds (Lange), ligeledes blev der indbragt et Forslag i Udvalget af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (Christiansen), og der blev endelig indbragt et Forslag af mig. Der foreslaa altsaa dengang tre Forslag, der omtrent i Principet vare ens, kun med den Forskiel, at det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds vilde have Forslaget udført i en særlig Lov. Jeg har efterkommet det ærede Medlems Onske, men i Aar er det saa uheldigt, at det ærede Medlem ikke er med. Som sagt, i Fjor vare disse Medlemmer saa at sige enige med mig. Jeg indbragte da til det i Aar nedsatte Udvalg angaaende Loven om det offentlige Fattigvæsen et lignende Forslag; men omtrent samtidig indbragtes et i det Væsentlige overensstemmende Forslag af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev), og nu have vi søgt at arbejde disse Forslag sammen. Det følger imidlertid af sig selv, at naar forskellige Forslag skulle sammenarbejdes, maa man opgive Noget saa vel fra den ene som fra den anden Side. Det, vi have været uentge om, er det, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (K. Pederfen) talte om, hvorvidt Kvinden skulde være valgbar. Derved har jeg dog nogen Betænkning; thi Medlemmerne af disse Bestyrelser skulle mangen Gang træde op med Alvor og Kraft, og jeg er bange for — jeg kender det af Erfaring — at Fruentimmerne ofte ikke have den Evne til at modstaa uberettigede Fordringer, som Manden har. Men paa den anden Side maa man jo ogsaa erindre, at Besty-